विस्फ्रत्कनकहायं राजकंसशंतेर वृतं विख्त्युज्ञम् इव श्रकाएं सिताभ्रपरिवेष्टितं । 28 पुनस्तद्र्शनोत्कएठा तथा भ्रस्य वव्धे ततः, यथा नृपतिसौख्येषु बबन्ध न रतिं क्वचित् । 29 मिल्रिभिः सक् संमल्यः तत्रश् च 'त्रकार्यत् सरः स राजा स्वमते कान्तं प्राणिनां च 'ग्रभयं ददौ । अ तत्र कालेन तौ प्राप्ती कृंसी राजा ददर्श सः. विश्वस्तौ च ग्रापि पप्रइ हैमे वपुषि कारणं । अ व्यक्तवाची ततम् ती च हंसी राज्ञानम् उचतुः, पुरा जन्मान्तरे काकाव् ग्रावां जाती मरुीपते । 32 बल्वर्ष पृथ्वमानौ च पुग्वे श्रून्ये शिवालये विनिपत्य विपन्नी स्वम् तत्स्यानद्रौणिकान्तरे । अ जाती जातिस्मराव् म्रावां कंसी केममयी ततः; तच् क्रूबा ती यथाकामं पश्यन् राजा तुतोष सः । अ म्रतो जनन्यादृशादु एव पितृन् दानादु म्रवाप्यिसः

इत्य् उक्तो यद्यतेन पुत्रकम् तत् तथा 'स्रकरोत् । अ श्रुवा प्रदानवातां ताम् स्राययुम् ते दिज्ञातयः, परिज्ञाताः परां लक्ष्मीं पत्नीश् च सरु लेभिरे । अ स्रास्त्रयम्! स्रपरित्याज्यो दष्टनष्टापदाम् स्रपि स्रविविकान्धवुद्धीनां स्वानुभावो द्वरात्मनां । 37